

Dwie krawcowe

Wędrowały dwie krawcowe,
Szyły piękne suknie nowe.

Szyły suknie w groszki, w kwiatki,
W paski, w kratki i w zakładki,

W krążki, w prążki oraz w cętki,
Aż cieszyły się klientki.

Kiedy przyszły do Skierniewic,
Zobaczyły osiem dziewic,

Osiem panien burmistrzanek
Różowiutkich jak poranek.

Wezwał burmistrz dwie krawcowe:
„Dla mych córek zróbcie nowe,

Piękne suknie w różny deseń,
Niech wystroją się na jesień!”

Rozłożyły dwie krawcowe
Materiały kolorowe.

Siedem panien skromny gust ma,
A kaprysi właśnie ósma:

Nie chce krążków, prążków, kratek
Ani groszków na dodatek,

Na desenie wciąż się dąsa,
Oczy we łzach, buzia w pąsach.

Burmistrz łamie sobie głowę,
Wreszcie woła dwie krawcowe:

„W magistracie, jak to bywa,
Dokumenty mam w archiwach,

Mogę dać wam z dokumentów
Pięćset kropek z atramentu,

Dość już mam tej całej szopki,
Niechaj będzie suknia w kropki!”

Burmistrzanka się uśmiecha:
„Z kropek może być pociecha!”

Bardzo długo trwało szycie,
Lecz wypadło znakomicie

I na balach tym ślicznościom
Przyglądano się z zazdrością.

Odtąd panny w Skierniewicach
Mają kropki na spódnicach.